

IX. Uftritt.

Kàtele, Joseph.

Kàtele (kummt ine rechts).

Ah çà... wo isch er, dà Porte-faix mit mim Kind?... ich find en jo niene! er wird doch ebbe nitt furt si mit?... (se sieht 's Kind) ah... do isch's jo... hat me jetz scho-n-emol eso ebbes g'sàh! er legt's uf e Stüehl un geht spaziere!... awer dà soll mr nur ku... (se nimmt 's Kind) armer Tropf... un 's grint nitt emol!

Joseph (kummt hinte-n-ine).

Eh!... tràisch's noch allewil umme?

Kàtele (fir sich).

Dà g'fallt mr jetz o noch!... (lüt) ich will's jetz in's Bett lege... 's schloft.

Joseph.

Ich bi g'schwind ku... laufe... ich ha dr Herr Silber g'sàh vo witem... er wird wohrschinlig do ane ku... De weisch, ich ha mit dr Magd g'redt dert àne, fir ass sie in ihrer Jumpfere ne wenig schwätzt vo-n-em... we mir se nur kànnte mache z'àmme z'ku, eso wie par hasard... weisch Dü nit az'bringe, Kàtele?

Kàtele.

Wart e wenig... ich will nur g'schwind geh 's Kind lege (se geht üse rechts).

X. Uftritt.

Joseph, Herr Silber.

Joseph.

Aha... do isch dr Herr Silber... er isch pressiert, me hört's... schint's das Ding geht em. (dr Herr Silber

kummt hinte-n-ine) Aha, kämme Se-n-emol, junger Mensch, ich ha g'meint, Se hàn's vergesse.

Herr Silber (freidig).

Schiergar, jà... denn 's isch mr ebbes possigs widerfahre... denke Se nur, mi Muetter schribt mr ass dà Morge, wo-n-ich küm furt gsi bi vo d'heim, ne Brief dert aku isch vo me-n-Oncle, wo-n-ich noch ha do in Milhüse... 's isch e Brüeder vo minre Muetter... se sin vo jeher brouilliert gsi mitnander, awer jetz reit's en schint's, un er will mir si Vermöge vermache... ich soll züe-n-em ku, nur hat mi Muetter d'Adresse vo-n-em vergesse... se hàn sich halt scho lang nimmig g'schriwe g'ha... drum bi-n-i ku, fir Sie z'froge.

Joseph (unterbricht ne).

Eh, das isch jo prächtig, junger Mensch... denn wenn Sie erwe, so hàn Sie desto mehr Chance bi dr Jumpfer Venus az'ku (er geht gege-n-em Fenster) ich ha du reste, scho ne wenig fir Sie gredt... tiens, wenn Sie se sàh wànn, dert isch se grad am Fenster.

Herr Silber (geht an 's Fenster un losst e Schrei üs)
's Fränzele!

Joseph.

's Fränzele... was fir e Fränzele?... kenne Sie die Person?

Herr Silber (stellt si glichgiltig).

Ich kenn se un kenn se nitt... ich ha se scho g'sàh in Colmer. (fir sich) Me hat se schints anstatt uf Strossburg do ane g'schickt, fir ass ich se nitt soll üsfindig mache?

Joseph.

Un... was sage Se derzüe... isch's nitt e schöne Person?

Herr Silber.

Pràchtig! (fir sich) ich bi nitt vergewes verliebt in se.